

Considerente cu privire la efectele admiterii definitive pe cale judiciară a faptului ca lucrătorii feroviari din siguranța circulației au aceleași drepturi de pensionare și în perioade ulterioare datei de 1 aprilie 2001, intrucat și-au desfășurat activitatea în aceleași condiții speciale de muncă sau, după caz, deosebite. - extrase din Decizia ICCJ - RIL nr. 12/2016

Prin Decizia ICCJ –Recurs in interesul legii – nr.12/2016 se stabileste ca : “... nu este deschisă calea unei acțiuni în constatare de drept comun a condițiilor deosebite de muncă în care angajații și-au desfășurat activitatea după data de 1 aprilie 2001 și nici a acțiunii în obligare a angajatorilor la încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții, atunci când aceștia din urmă nu au obținut sau, după caz, nu au relinoit avizele pentru încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții...”

Cu toate acestea, din expunerea și motivarea Deciziei ICCJ, este de reținut ca în orientările jurisprudționale divergente au existat și orientări exprimate prin sentințe definitive în care instanțele “... fie au constatat că în perioade ulterioare datei de 1 aprilie 2001 reclamantii și-au desfășurat activitatea în condiții speciale de muncă sau, după caz, deosebite, fie au obligat angajatorii să recunoască ori să încadreze, în astfel de condiții, activitățile îndeplinite de reclamantii...”

“...14. în motivarea unora dintre aceste soluții au fost invocate și prevederile art. 13¹ din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007, conform căroro locurile de muncă, activitățile și categoriile profesionale încadrate în grupele I și a II-a de muncă până la data de 1 aprilie 2001 sunt considerate activități desfășurate în condiții deosebite, cu excepția celor care, conform prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, sunt prevăzute ca fiind activități desfășurate în locuri de muncă în condiții speciale...”

15. în mod similar s-a raționat și în privința cererilor care vizau încadrarea în condiții speciale după data de 1 aprilie 2001, în situația în care angajatorii nu au urmat procedura prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, neregăsindu-se în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, deși activitățile desfășurate de reclamantii, funcțiile sau meseriile acestora se regăseau în anexa nr. 1 la aceeași lege și, în mod corespunzător, în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003.

16. împrejurarea că unitățile pârâte în aceste cauze nu se regăseau în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006 a fost considerată de instanțe ca fiind lipsită de relevanță, iar lipsa demersurilor efectuate de sindicat sau de angajator, cu consecința neînscriserii societăților pârâte în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, nu a fost apreciată ca un motiv suficient de puternic pentru respingerea cererilor reclamantilor, câtă vreme activitatea desfășurată de aceștia se încadrează în anexa nr. 1 la Legea nr. 226/2006.

17. S-a considerat că încadrarea în condiții speciale de muncă în temeiul Legii nr. 226/2006 a vizat doar situațiile în care, anterior datei de 1 aprilie 2001, angajații nu au desfășurat activități în grupa I de muncă, acest aspect rezultând din prevederile art. 2 alin. (2) din acest act normativ, prin care se stabilește o asimilare a stagiului realizat în grupa I de muncă cu stagiul realizat în condiții speciale, condiționat însă de încadrarea locurilor de muncă aflate anterior în grupa I de muncă în condițiile speciale la care se referă această lege.

Deci, avem cazuri certe în care lucrătorii feroviari care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, sunt tratați discriminatoriu la acordarea acestui drept, în cazul nostru, dreptul de a beneficia de pensie la o vârstă redusă față de vârsta de pensionare standard la nivel național, așa cum a fost reglementat înainte de 31.03.2001, fapt ce încalca principiul nediscriminării :

“... consacrat de art. 16 din Constituția României și de Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind în acord și cu prevederile art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 din Convenție, ...în vederea dobândirii sau protejării unei drept recunoscut de lege. O soluție în sens contrar ar constitui o măsură excesivă și disproporționată față de scopul urmărit, afectând însăși substanța dreptului la pensie...”

“...19. Astfel, reclamantii ar fi privați de drepturile legale corespunzătoare unei activități pe care au prestat-o și care, conform legii aplicabile în perioadele în litigiu, produce anumite consecințe cu privire la drepturile de asigurări sociale...”

“...20. A fost observat și un al treilea tip de cazistică judiciară circumscris unor soluții prin care, potrivit obiectului cererilor de chemare în judecată și cu respectarea principiului disponibilității, raportat și la etapele din procedura prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, instanțele au admis în parte cererile formulate și au obligat pârâții, angajatori și, în unele situații, organizații sindicale, la inițierea procedurii (efectuarea demersurilor privind solicitarea avizelor prevăzute de această hotărâre a Guvernului și înscrierea angajatorului pârât în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006) prevăzute de acest act normativ pentru încadrarea locurilor de muncă ale reclamantilor în condiții speciale.

21. în motivarea acestor soluții s-a arătat că, potrivit art. 40 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorul are obligația să acorde salariatilor toate drepturile ce

Considerente cu privire la efectele aditerii definitive pe cale judiciara

a faptului ca lucratorii feroviari din siguranta circulatiei au aceleasi drepturi de pensionare si in perioade ulterioare datei de 1 aprilie 2001, intrucat si-au desfasurat activitatea in aceleasi conditii speciale de munca sau, dupa caz, deosebite, - extrase din Decizia ICCJ - RIL nr. 12/2016

decurg din lege, din contractul colectiv de munca aplicabil si din contractele individuale de munca, iar potrivit art. 28 alin. (1) din Legea sindicatelor nr. 54/2003 (in vigoare in perioadele in litigiu), organizatiile sindicale aveau obligatia

de a apăra drepturile membrilor lor, ce decurgeau din legislatia muncii, din contractele colective de munca si din contractele individuale de munca in fata instantelor judecatoresti, organelor de jurisdicție si altor institutii sau autorități ale statului.

22. Nerespectarea de către pârâți, angajatori și, după caz, organizații sindicale reprezentative a obligației de a declara această procedură în vederea încadrării locurilor de muncă ale reclamanților in condiții speciale nu poate fi de natură să afecteze interesele acestora din urmă și refuzul, fiind unul nejustificat, poate fi complinit de instanța de judecată, cu atât mai mult cu cât nu s-au schimbat condițiile de muncă ale reclamanților, a căror activitate s-a desfășurat anterior datei de 1 aprilie 2001 în condiții încadrate în grupa I de muncă...

Din aceeași Decizie **retinem ca, existenta conditiilor care asigurau dreptul la pensionare la o varsta redusa si dupa anul 2001 nu este contestata :**

"...Potrivit definiției legale conținute în art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, locurile de muncă în condiții deosebite reprezintă acele locuri care, în mod permanent sau în anumite perioade, pot afecta esențial capacitatea de muncă a asiguraților datorită gradului mare de expunere la risc; aceeași definiție este menținută, în esență, și de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, care, în art. 3 alin. (1) lit. g), prevede că sunt locuri de muncă în condiții deosebite locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe toată durata timpului normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților..."

"...La data de 31 decembrie 2002 s-a încheiat procesul de avizare pentru condițiile deosebite de muncă, respectiv la data de 30 iunie 2005, pentru nominalizarea locurilor de muncă în care se desfășoară activități încadrate în condiții speciale. Relinoirea avizelor de încadrare a fost permisă doar atunci când, pe baza măsurilor adoptate de angajator, nu a fost posibilă normalizarea condițiilor de muncă..."

și s-a aratat ca acest drept s-a pierdut doar prin:

"... neparcurgerea procedurii prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 261/2001, pentru încadrarea locurilor de muncă ale reclamanților în condiții deosebite, este rezultatul culpei exclusive a angajatorului..."

**"...La întrebarea președintelui completului, doamna procuror Antonia Constantin considera....
....asimilarea între grupele I și a II-a de muncă și condițiile deosebite sau speciale nu se face automat, ci ceea ce este încadrat în prezent în condiții speciale/deosebite se consideră a fi fost și pentru trecut.**

Referitor la împrejurarea că partea ar putea fi prejudiciată prin pasivitatea angajatorului arată că angajații, în calitate de persoane vătămate, puteau să demareze acțiuni în obligația de a face împotriva angajatorilor și că, în orice caz, remediul nu poate fi realizat pe cale jurisprudențială, ci pe cale legislativă..."

In concluzie, fata de toate cele prezentate, va rugam sa constatati ca singura masura indreptatita si reparatorie, ce poate reaseza in drepturile avute, anterior anului 2001, lucratorii feroviari care isi desfasoara activitatea la siguranta circultatiei feroviare in conditii de munca nemodificate, este adoptarea Proiectului de lege privind statutul personalului feroviar in aceeași forma adoptata si de Senatul Romaniei, mai ales, fara modificarea articolelor care reglementeaza dreptul la pensie.